

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. В., 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А.М.П.

Членове: В.Й.М.

Н.Д.Н.

като разгледа докладваното от В.Й.М. Въззивно гражданско дело № 20211300500455 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от Г.Т. Й. от гр.В., жк“С. „ № * вх*А ет.* ап.*, ЕГН : *****, представляван от адв А.Ц. от АК-В., в качеството й на особен представител на осн. Чл.47 ал.6 ГПК, против Решение № 342/23.07.2021г., на РС В., с което е уважен предявения от ГФ, със седалище в гр.С. ул.“Г.И.“№* против жалбоподателя иск с правно основание чл.288а, ал.1, т.1 и ал.3 вр. с чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане да заплати сумата в общ размер от 16 565.68 лв./главница/,от която: 13 081.49 лева,възстановено обезщетение по щета № 120636/07.08.2014 г. и 3 484.19 лв. възстановено обезщетение по щета № 220104/07.08.2014 г. ,ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска /09.08.2019 год./ до окончателното изплащане на сумата, 1789.56 лв.,представляваща направени разноски по делото/ за държавна такса -662.63лв., за особен представител на ответника-1026.96 лв. и за възнаграждение за вещо лице-100 лв./.

В жалбата се излага, че решението на РС В. е неправилно, необосновано

и незаконосъобразно. Оспорват се изводите на съда за доказаност на осъществяването на фактическият състав на чл.288а, ал.1, т.1 от КЗ /отм./. Поддържа се, че вината на ответника за причиняването на ПТП на 16.12.2008г. в Р Г. , не е недоказана от ищеца, който носи доказателствената тежест за това. Поддържа се, че макар в отношенията си с органа по изплащане на обезщетенията, ГФ да няма правомощията да прави преценка по същество, това не го освобождава от задължението да докаже фактите, които са релевантни за уважаване на регресният му иск. Сочи се, че фонда разполага с възможността да поиска от органа, изплатил обезщетението, представяне в оригинал или официално заверен препис от документите, установяващи настъпване на деликта, съобразно законодателството на страната, в която се е осъществил.

Сочи се още, че съдът неправилно е осъдил лицето Г. Т. М. с ЕГН : ***** , тъй като предявените иски са срещу лице с ЕГН : ***** , поради което ответникът не е пасивно легитимиран да отговаря по предявените иски.

Посочва се, че документа отразяващ транспортното произшествие в Р Г. като извършител е записано лицето Г.Т. Й., име на майка П., българин, роден на **г.

Поддържа се, че представените писмени доказателства с исковата молба, не са заверени от Българското посолство или Министерство на външните работи на Р Г. и следва да се изключат като доказателства по делото.

Посочва се, че решение № 54/2014г на мировия съд Т. не е преминало предвидената в ГПК процедура по неговото признаване, поради което не представлява годно доказателство.

По отношение на лицето Г.Т. Й. решението няма осъдителен петитум, поради което няма действие по отношение на него.

Поддържа се, че са незаконосъобразни и изводите на ВдРС относно направените възражения за изтекла погасителна давност на вземанията на ищеца. Ето защо се поддържа, че претенцията на ищеца е останала недоказана, поради което моли за отмяна на атакуваното решение и постановяване на ново от въззивният съд, с което да се отхвърлят предявените претенции.

В срока по чл.263 от ГПК въззиваемата страна е депозирала отговор на въззивната жалба, с който се поддържа становище за нейната неоснователност. Поддържа, че първоинстанционният съд, след задълбочен и прецизен анализ на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, е произнесъл правилно, обосновано и законосъобразно решение.

Моли се за оставяне на въззивната жалба без уважение, респективно за потвърждаване на атакуваното решение.

В съдебно заседание въззивника, чрез назначеният му особен представител, поддържа въззивната жалба и оспорва отговора на въззиваемия. Моли за отмяна на атакуваното решение и отхвърляне на претенциите.

Въззиваемата страна, чрез постъпила писмена молба от пълномощник, оспорва жалба и поддържа отговора си. Моли за потвърждаване на атакуваното решение и присъждане на разноски.

За да се произнесе по спора съдът съобрази следното:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл.288а, ал.3 вр. с чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, и чл.86, ал.1 от ЗЗД, предявен от ГФ за осъждане на Г.Т. Й. от гр.В., жк“С. „, № 9 вх.А ет.2 ап.6, ЕГН : *****, да заплати сумата в общ размер от 16 565.68 лв./главница/,от която: 13081.49 лева,възстановено обезщетение по щета № */07.08.2014 г. и 3484.19 лв. възстановено обезщетение по щета № */07.08.2014 г. ,ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска /09.08.2019 год./ до окончателното изплащане на сумата, представляваща възстановено от фонда на изплатеното от НББАЗ на Националното Бюро на Р Г. , обезщетение, произтекли от ПТП настъпило на 16.12.2008г. в Р.Г.

В исковата молба се твърди, че на основание чл. 288а ал. 1, т. 1 от КЗ /отм./, сега чл. 559, ал. 1, т. 1 от КЗ и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г. /на основата на чл. 6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС/ е възстановил изплатените от НББАЗ на Националното Бюро на Г. по щета № 120636/07.08.2014 г. и щета № 220104/07.08.2014 г. обезщетения за имуществени и неимуществени вреди общо в размер на 16565.68 лева за ПТП, настъпило на 16.12.2008 г., както следва:

По щета № 120636/07.08.2014 г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 13081.49 лева за увредения при ПТП, настъпило на 16.12.2008 г. в гр. Т.,

Г., л.а. „О.А.“ с рег. № *, собственост на Arben Qirici Lazaros.

По щета № 220104/07.08.2014 г. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 3484.19 на Arben Qirici Lazaros и Anjeza Qirici Spiro, пострадали при процесното ПТП като водач и пътник в посочения по-горе лек автомобил. Сочи, че виновен за катастрофата е ответникът Г.Т.М., който управлявайки собствения си л.а. „О. К.“ в гр. Т., Г. поради движение с неразрешена и несъобразена с пътните условия скорост, на кръстовището на ул. „С.“ и ул. „П.-Б.“, реализира ПТП с правомерно движещия се лек автомобил „О.А.“ с рег. № YHH5533. Вследствие на катастрофата пострадали Arben Qirici Lazaros и Anjeza Qirici Spiro - водач и пътник в процесния лек автомобил „О.А.“.

Излага се, че в нарушение на чл. 260 от КЗ /отм./ сега чл. 490 от КЗ ответникът управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „ГО“ към датата на ПТП.

Твърди, че ищецът поканил ответника да възстанови платеното от него, но до датата на подаване на исковата молба това не било сторено.

Иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 16565.68 лв., представляваща сбора от възстановените от ГФ по щета № */07.08.2014 г. – 13081.49 лева и щета № */07.08.2014 г. – 3484.19 лева обезщетения ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Ответникът в едномесечния срок, чрез назначения му особен представител, е подал отговор на исковата молба, като е оспорил иска, направил е различни възражения, включително и за изтекла погасителна давност.

Настоящият състав на В.ски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата, иницирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася

служебно по валидността на решението, а по допустимостта-в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличието на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки. По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпоредбата на чл.269, ал.1, изр.2 от ГПК, въззивният съд по принцип е ограничен от посочените в жалбата оплаквания за неправилно формираните от съда изводи.

В разглеждания случай оплакванията на въззивника съставляват оспорване на изводите на първоинстанционния относно доказаността на вината на ответника за процесният инцидент, от който са произтекли вреди. Така направеното оспорване не съставлява новонаведено възражение или фактическо твърдение, поради което следва да бъде разгледано по същество.

От ангажираното по делото копие от книга за провинение и събития на отдел“П.П.“ на Т. към Дирекция на полицията на Аркадия-Г. №2517/179-у е видно,че се дава информация за настъпило ПТП на 16.12.2008 г.в гр.Т., между два автомобила - л.а. „О.А.“ с рег. № *, собственост на Arben Qirici Lazaros и автомобил с регистрация * ,чиито шофьор и спътничка напускат и бягат от местопроизшествието,както и че в следствие на удара първия автомобил се отклонява и в друг л.авт.№*,като са причинени материални щети по трите автомобила и ранени двама души/шофьор и спътничка/в първия автомобил . Посочено е,че след проведено предварителното следствие е установено,че водач на л.авт. с № * е българският гражданин- Г.Т. Й.,роден на **г.,с майка П..Отделно е установено,че Г.Т. Й. е управлявал автомобила без застраховка и без свидетелство за управление. Отражено е че Г.Т. Й. е задържан и обвинен за нарушение на чл.43 и „чл.94 от Кодекса за движение по пътищата и чл.17 пар.1 от Закон 2170/1993 .

Посоченият по-горе документ е приложен на гръцки език ,ведно с надлежен превод от гръцки на български.

Обстоятелството,че към момента на горното ПТП лекият автомобил „О.“ К.“ с регистрация * е бил без застраховка се вижда от справка от информационен център към ГФ ,както и от претенцията за възстановяване на изплатено обезщетение от НББАЗ,включително и от отговор на ГФ

до Бюро на автомобилните застрахователи.

Установява се от приетото по делото Писмо вх.№08-00-90/09.07.2009г. на ГФ, ведно с превод от английски на български език, че НББАЗ е отговорило на Бюрото на автомобилните застрахователи-Г. по повод на заявена претенция към водача на л.а „О.“ К.“ с регистрация * относно процесното ПТП. Видно е още, че НББАЗ е уведомило за това ГФ.

От представените доклад по щета №120636/07.08.2014 г. и доклад по щета №220104/07.08.2014 г. ,е видно,че са приети съответните претенции за възстановяване на изплатено обезщетение по щета, причинена от незастраховано МПС с българска регистрация,както и че НББАЗ е отправило искане до ГФ, за възстановяване на сумата от 13081.49 лв./имуществени вреди/,както и на сумата от 3484.19 лв./неимуществени вреди/ , съответно представляващи изплатено обезщетение по първата и втората щета /общо в размер на 16565.68 лв./,причинени в резултат от процесното ПТП по повод виновното поведение на водача на незастрахованото МПС-л.а „О.“ К.“ с ДКН * .

От платежни нареждания от 20.08.2014 г. е видно,че ГФ е превел горните суми на НББАЗ.

Стойността на уврежданията е посочена в решения №54/2014 г. на съд Т.,като по предявения иск за обезщетение на причинени вреди от процесното ПТП е осъден ответника бюро“Зелена карта“/Международно застрахователно бюро/.Видно от съдебните решенията е ,че поради обстоятелството,че ищците са оттеглили,преди всички изслушвания,иска си по отношение ответника Г.Т. Й. съдът е приел,че съответната искова молба не е упражнена към него ответник,поради отказ от иска .

От цитираните решенията е видно,че съдебния състав е приел за безспорно,че вината за процесното ПТП е на ответника.

От приетата по делото Регресна покана изх.№ГФ-582/29.11.2018г., ведно с известие за доставяне е видно,че същата не е връчена.

В заключението си на назначената по делото съдебно-икономическа експертиза вещото лице е отбелязало,че ГФ, на основание чл.288а, ал.1, от КЗ/отм./, сега чл.559, ал., т.1 от Кодекса за застраховането и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г/ на основата на чл.6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС, е

възстановил изплатеното от НББАЗ на Националното Бюро на Г. по щета № */07.08.2014 г. и щета № */07.08.2014 г. обезщетения за имуществени и неимуществени вреди общо в размер на 16 565,68 лв., за ПТП, настъпило на 16.12.2008 г., както следва: По щета № */07.08.2014 г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 13 081.49 лева , за увредения при ПТП, настъпило на 16.12.2008 г. в гр. Т., Г. , л.а. „О.А." с рег. № *, собственост на Arben Qirici Lazaros, както и по щета № 220104/08.08.2014 г.- обезщетение за неимуществени вреди в размер на 3 484.19 лева на Arben Qirici Lazaros и Anjeza Qirici Sptro, пострадали при процесното ПТП като водач и пътник в посочения по-горе лек автомобил.

В заключението е отбелязано, че виновен за катастрофата е ответникът Г.Т. Й., който управлявайки собствения си л.а. „О. К.", в гр. Т., Г., поради движение с неразрешена и несъобразена с пътните условия скорост, на кръстовището на ул. С. и ул. П-Б, реализира ПТП с правомерно движещия се лек автомобил „О.А." с рег. № *, при което а пострадали Arben Qirici Lazaros и Anjeza Qirici Sptro - водач и пътник в процесния м.а. „О.А.", както и че в нарушение на чл.260 от КЗ /отм./ сега чл.490 от КЗ ответникът е управлявал увреждащия автомобил без задължителна застраховка „ГО" към датата на ПТП.

Вещото лице е посочило, че до завеждането на исковата молба в съда ответника не е погасил задължението си в общ размер от 16 565,68 лева.

Също е така е отбелязано и че с платежни нареждания от 20.08.2014 г, ГФ е превел на НББАЗ, платените от същото суми: от 13 081,49 лева по щета №120636/2014 г. и 3484.19 лв. по щета № 220104/2014 г.

Въз основа на горното, въззивният съд намира, следното: Съгласно чл. 34, ал. 3 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд "Фондът възстановява суми, когато Националното бюро на българските автомобилни застрахователи /бюрото/ в съответствие с международните договори, по които е страна, е заплатило обезщетения за вреди, причинени от пътнотранспортни произшествия по, ал. 1, т. 1, буква "б", "аа", "бб", "гг" и, настъпили в друга държава членка. Сумите се възстановяват в срок 15 дни от писменото заявление на бюрото".

От събраните по делото доказателства еднозначно се установи, че на 16.12.2008 г. е настъпило ПТП с участието на л.а „О.“ К.“ с

ДКН *,управляван от ответника и лек автомобил „О.А." с рег. № *. Установи се, че обичайното пребиване на първия автомобил е на територията на Р.Б., както и че към момента на настъпване на процесното застрахователно събитие по отношение на въпросният автомобил, не е имало действащ и валиден договор за имуществена задължителна застраховка "ГО на автомобилистите". Установи се още, че Бюрото на автомобилни застрахователи-Г. , е заплатило процесните суми,от които : 13 081.49 лева – имуществени вреди за увредения при ПТП в гр. Т., Г. , л.а. „О.А." с рег. № *, собственост на Arben Qirici Lazaros,както и 3 484.19 лева - обезщетение за неимуществени вреди в размер на 3 484.19 лева, както и че в следствие НББАЗ е заплатило сумата в общ размер от 16 565,68 лева на компенсационният орган в Г. ,а така също и ГФ е възстановил сумата на българското бюро.

Съгласно чл. 288а, ал. 1, т. 1 КЗ (отм.); ГФ възстановява суми, изплатени от компенсационен орган на държава - членка, когато моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Р.Б. и в двумесечен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят. Съгласно чл. 288а, ал. 3 КЗ (отм.); след изплащането на обезщетение по ал. 1 се прилага, т. е. фондът встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите по ал. 8. Следователно за основателността на предявения иск следва да се установи по делото, че в резултат на виновно и противоправно поведение на ответника при управлението на МПС, което обичайно се намира на територията на Р.Б., е реализирано ПТП на територията на друга държава членка, в резултат на което са причинени вреди в посочения вид и размер на чуждо имущество, че виновният водач няма сключена задължителна застраховка "ГО на автомобилистите", както и факта на възстановяване от страна на фонда на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи на претендираното обезщетение.

Съгласно чл. 105, ал. 1 от КМЧП задълженията, произтичащи от непозволено увреждане, се уреждат от правото на държавата, на чиято територия са настъпили или има опасност да настъпят непосредствените вреди. Следователно, Компенсационният орган на държавата, където е настъпило събитието, е самостоятелно отговорен за компенсирането на пострадалата страна, прилагайки правните й норми при определяне на отговорността и

оценката на компенсациите. По арг. от разпоредбата на чл. 286, ал. 5 КЗ (отм.); следва, че Компенсационният орган няма право да прави преценка по същество и функциите му се състоят в уреждане на претенции в случаи, които подлежат на обективно установяване, и дейността му се ограничава до проверка дали е отправена претенция за обезщетение по установения ред и в предвидените срокове.

За определяне размера на дължимото обезщетение следва да се вземе предвид обстоятелството, че същият е регламентиран в сключените споразумения между компенсационните органи на страните - членки, като определянето му е единствено в компетентността на страната, където е настъпило процесното ПТП - в случая – Р Г. . На компенсиране подлежат както изплатената сума на пострадалата страна по ликвидиране на имуществени и неимуществени вреди, така и изплатените суми за външни услуги /напр. възнаграждения на вещи лица и др./, както и сумите на всички разходи, сторени от участващите в компенсацията страни /съгласно чл. 4 от Споразумение между компенсационните органи и ГФ /София./, основано на Директива 2000/26/ЕО от 16.05.2000 г. на ЕП и ЕК по хармонизация на законодателството на страните - членки във връзка със застраховките "ГО" по отношение на употребата на МПС/. Според постановеното по реда на чл. 290 ГПК Решение N 1/02.02.2011 г. на ВКС по т. д. N 263/10 г., II т. о., когато се дължи обезщетение на чуждестранно лице и поправянето на вредите е извършено в чужбина, налице е чуждестранен елемент в правоотношението между застраховател и увредено лице, свързан с характера на увреденото лице и мястото на отстраняване на вредите и по тази причина размерът на обезщетението не следва да се определя по средни пазарни цени в България, тъй като това не би довело до пълна обезщетение за вредите, а следва стойността на възстановителния ремонт да се определи по цените за ремонта, където е извършен .

С оглед представените по делото писмени доказателства се установява т в кумулативност всички елементи на фактическия състав за уважаване на предявения иск.

По отношение на вината на ответника за настъпване на инцидента от 16.12.2008 г., следва да се има предвид, че представеното по делото копие от книга за провинение и събития на отдел "П.П." на Т. към

Дирекция на полицията на Аркадия-Г. Информационна бележка по същество съставлява официален свидетелстващ документ, тъй като е изготвена от длъжностно лице във връзка със служебното му правоотношение по установени форма и ред. Ето защо същата се ползва с материална /обвързваща/ сила относно факта на действителното осъществяване на посочените в документа обстоятелства, така както той ги удостоверява. От цитираната информация се установяват както настъпването на ПТП и механизмът му, така и че отговорността за него е на водача на „О.“ К.“ с ДКН :

*“,а именно ответника Г.Т. . Същевременно механизма на процесното ПТП и че вината за него се носи от него се установяват и приложените съдебни решения.

В този смисъл развитите от името на ответника доводи за недоказаност на вината му за настъпване на процесното ПТП, са неоснователни.

Неоснователно е и възражението във въззивната жалба , за липса на пасивна легитимация на ответника. Действително имената на посоченото лице в докладите по щетите е Г.Т. Й. , а в исковата молба Г. Т. М..

По делото са налице достатъчно данни за идентифициране на ответника. В документа, съставен от „П.П.“ гр.Т. е посочено, че лицето Г.Т. Й. е роден на **. г. с име на майката П.. Тези данни, съпоставени с датата на раждане, служебната справка, посочените родители установява, че имената Г.Т. Й. и Г. Т. М. са имена на едно и също лице. Не се налага извод за липса на пасивна легитимация, правилното ЕГН е дописано и в ИМ.

Неоснователно е позоваването от ответника на чл.45 от Регламент/ЕС/№1215/2012 , тъй като исково производство против жалбодателя не е реализирано, поради оттегляне на предявените искови претенции.

С оглед гореизложеното настоящият състав на съдът намира, че в разглеждания казус, са установени всички елементи на фактическият състав визирани в чл.288а, ал.3 вр. с чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, поради което ответника е отговорен по отношение на ищеца до размера на възстановените средства за репарирание на причинените имуществени вреди при инцидента настъпил на 16.12.2008 г. в гр.Т. -Г. , а именно за сумата в общ размер от 16565.68 лв.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за настъпила погасителна давност.

В чл. 378, ал. 5 от КЗ е записано, че регресните и суброгационни иски и исковете на причинителя на вредата по чл. 435 срещу застрахователя по застраховки „ГО“ по т. 10 – 13, раздел II, буква „А“ от приложение № 1 се погасяват в срок 5 години, считано от датата на извършеното плащане от страна на застрахователя по имуществена застраховка или от страна на причинителя на вредата. Това становище се застъпва безалтернативно и от съдебната практика, преди приемането на Кодекса на застраховането от 2016г.

Предвид чл.114, ал.1 от ЗЗД, давността започва да тече от момента, в който вземането е станало изискуемо. Вземането на ГФ е станало изискуемо на 20.08.2014 г., което е видно от заключението на вещото лице, визиращо и платежните нареждания, тъй като същият е обеднял с преведената сума на НББАЗ. От тогава и започва да тече и 5-годишния давностен срок. Исковата молба е постъпила и е заведена на 12.08.2019 г., което е в 5-годишния давностен срок.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че исковата претенция с правно основание чл.288а, ал.3, във вр. чл.288, ал.12 от КЗ /отм./, сега чл.559, ал.3 от КЗ, във вр. с чл.558, ал.7 от КЗ, правилно е уважена в пълният предявен размер.

В заключение въззивният състав на съдът приема, че предявения от ищеца иск за възстановяване от ответника на заплатено застрахователно обезщетение е основателен, съответно че като е достигнал до същите правни изводи, първоинстанционния съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде потвърдено.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 342/23.07.2021г., по грд 2337/2019г по описа на РС В..

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните по реда на чл.290 и сл.ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____